

Sygn. akt I ACz 96/12

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Tadeusz Nowakowski (spr.)
Sędzia SA:	Elżbieta Lipińska
Sędzia SA:	Franciszek Marcinowski

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **J. K.**

przeciwko: **A. M.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 13 grudnia 2011 r., sygn. akt I C 193/11

p o s t a n a w i a: zmienić zaskarżone postanowienie w pkt I o tyle tylko, że udzielone nim zabezpieczenie przez zajęcie wskazanych w nim rachunków bankowych pozwanego ogranicza do kwoty 188.709 zł, a w pozostałym zakresie zażalenie oddalić.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy udzielił powodowi zabezpieczenia roszczenia przez zajęcie rachunku bankowego pozwanego A. M. w Banku (...) w L., Banku (...) S.A. Oddział w L. i Banku (...) Oddział II w L. (pkt I), a także przez zajęcie ruchomości w postaci stada danieli w liczbie 500 sztuk, stanowiącego własność pozwanego, znajdującego się na terenie gospodarstwa rolnego pozwanego w miejscowości w (...) (pkt II), a w pozostałym zakresie wnioski oddalił. W ocenie Sądu Okręgowego na obecnym etapie postępowania, po przedłożeniu przez powoda pisemnej umowy pożyczki, a także w kontekście potwierdzenia faktu zawarcia umowy i wysokości pożyczki przez drugiego pozwanego, roszczenie powoda jest uprawdopodobnione w stopniu wystarczającym do udzielenia zabezpieczenia. Sąd Okręgowy uznał, że został uprawdopodobniony również interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, bowiem pozwany posiada liczne zobowiązania, a jego majątek podlega zajęciom komorniczym. Taki stan zdaniem Sądu stwarza zagrożenie dla wykonania zapadłego w sprawie orzeczenia. Częściowe oddalenie wniosku wynikało z faktu, iż wskazane przez powoda sposoby zabezpieczenia nie mieściły się w ramach wyznaczonych treścią art. 747 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe orzeczenie pozwany, zaskarżając go w pkt I i II, wniósł o jego zmianę i oddalenie wniosku. Postanowieniu temu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia przez mylne przyjęcie, że pozwany posiada liczne zobowiązania i jego majątek podlega zajęciom komorniczym, naruszenie prawa

materialnego, tj. art. 730¹ k.p.c. przez niewłaściwe zastosowanie i błędną wykładnię, polegające na nieuwzględnieniu wynikającego z tego przepisu zakresu zabezpieczenia, a także art. 736 § 3 i 738 k.p.c. przez ich niezastosowanie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Przesłanki udzielenia zabezpieczenia zostały określone w art. 730¹ k.p.c. Należą do nich uprawdopodobnienie roszczenia oraz posiadanie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Zdaniem Sądu Apelacyjnego uprawniony uprawdopodobnił istnienie obu tych przesłanek.

Wymóg uprawdopodobnienia roszczenia oznacza konieczność uprawdopodobnienia faktów, z których jest ono wywodzone. Skoro powód już do pozwu załączył dokument umowy pożyczki, z którego wynika bezwarunkowe zobowiązanie pozwanego do zapłaty dochodzonej w tym postępowaniu kwoty 120.000 zł, a nadto w toku postępowania okoliczność zawarcia umowy oraz wysokość zobowiązania zostały potwierdzone przez drugiego pozwanego, toteż zdaniem Sądu Apelacyjnego, istnienie roszczenia zostało uprawdopodobnione w sposób wystarczający. Natomiast argumentacja zaprezentowana przez pozwanego i konsekwentnie podtrzymywana w toku całego procesu nie stanowi podstawy do zmiany tej oceny.

Sąd Apelacyjny podziela także stanowisko Sądu I instancji, który udzielając zabezpieczenia uznał, że powód wykazał istnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Zgodnie z przepisem art. 730¹ § 2 k.p.c. przez interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia należy rozumieć taki stan, w którym brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Załączone do wniosku kserokopie protokołów z zajęcia komorniczego oraz zeznania świadka B. M., która przyznała, że majątek pozwanego podlega zajęciom komorniczym dowodzą tego, że pozwany jest zadłużony. Z protokołu zajęcia wynika, że zajęcie nie było możliwe, bowiem wartościowe ruchomości w gospodarstwie pozwanego nie należą do niego, co tym bardziej czyni realną obawę, że w razie braku zabezpieczenia powód nie uzyska zaspokojenia. Wreszcie nawet jeśli polegają na prawdzie twierdzenia pozwanego, iż jego żona zeznając pomyliła zajęcia komornicze z hipoteką na rzecz banku, to powyższe z jednej strony nie obala wniosku o toczącym się przeciwko niemu postępowaniu komorniczym, z drugiej uzasadnia twierdzenie, że majątek pozwanego może ulec uszczupleniu i powód może nie móc w przyszłości uzyskać zaspokojenia.

Niezależnie od powyższego zaskarżone postanowienie w pkt I podlegało zmianie, słusznie bowiem pozwany zarzuca uchybienie polegające na niewskazaniu sumy zabezpieczenia. Stosownie do treści art. 736 k.p.c. wniosek o udzielenie zabezpieczenia winien wskazywać m. in. sumę zabezpieczenia, której wysokość winna być określona zgodnie z treścią art. 736 § 3 k.p.c. Powyższe ma szczególne znaczenie w razie wskazanego przez powoda sposobu zabezpieczenia, jakim jest zajęcie rachunków bankowych, albowiem brak wskazania sumy zabezpieczenia czyni orzeczenie niewykonalnym. Powód we wniosku wskazał sumę zabezpieczenia w wysokości 218.109 zł, z czego na uznanie zasługuje jedynie kwota 188.709 zł i w takim zakresie udzielono powodowi zabezpieczenia przez zajęcie rachunków bankowych pozwanego. Na powyższą kwotę składają się kwota 120.000 zł roszczenia głównego, 62.392 zł tytułem odsetek, 5.117 zł kosztów sądowych oraz 1.200 zł kosztów związanych z wykonaniem zabezpieczenia (§ 11 pkt 7 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie). W ocenie Sądu Apelacyjnego nie ma podstaw do ustalenia kosztów wykonania zabezpieczenia na kwotę 30.600 zł, jak chce tego powód we wniosku.

Powyższe uchybienie ostatecznie nie miało wpływu na trafność orzeczenia w pkt II postanowienia. Zajęcie stada danieli w ilości 500 szt. jest bowiem wykonalne nawet w razie nieoznaczenia sumy zabezpieczenia. Bez znaczenia dla tego rozstrzygnięcia jest okoliczność, że stado danieli należące do pozwanego liczy aktualnie jedynie 220 szt., zajęciu zatem podlegały wszystkie zwierzęta w stadzie. Orzeczenia tego nie można postrzegać jako zajęcia majątku nieistniejącego.

W tej sytuacji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. oraz art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

mw